

Knížákova smršť 47

PROF. MILAN KNÍŽÁK

Generace kydalů

Do čela společnosti se dostala generace kydalů. Tím nemyslím vládu (i když její část?), ale celý vrcholový management (všeho), kulturní špičky, velká část tzv. politické elity. Dokonce i na vysokých školách se drápour do čela hordy kariéristů a to dokonce i studentů. Jakoby se opakovala situace po roce 1948 jen v nějakém jiném převleku, s jinými vnějšími parametry, ale se stejnou hloupostí, vehemencí, nevdělaností.

V Česku máme tolik vysokých škol, že bychom s nimi mohli topit. To samozřejmě musí sebou nést snížení kvality. Obecný trend dosahování titulů, zavedení masového doktorandského studia a masový příliv studentů na vysoké školy (který díky deklinující demografické křivce trochu opadá a tím vyvolává zděšení u manažerů vysokých škol) vede k rapidnímu snížení úrovně vzdělání. To znamená, že se na profesně náročná místa dostávají polovzdělanci. A tak jako po roce 1948 dochází k hlubokému poklesu morálky. I dnes se morálka používá jako maska, kterou zakrýváme touhu po moci a po majetku, či nenávist k těm, kteří majetek a moc mají, poněvadž závist je jedním z nejsilnějších motorů lidského plebejství.

Česká vláda je nedůsledná. Ovládá ji hit protikorupčního boje, kvůli kterému jsou někteří politici schopni metat krkolomné kozelce, poněvadž se nejedná o boj proti korupci, ale o další cestu ke zvýznamnění jedince či strany deroucích se do popředí.

To, že opoziční sociální demokracie permanentně destruuje všechno, s čím přichází vláda, na to jsem si již zvykl. Pokládám tuto stranu

za sekundární KSČM a hlavně v ní vidím výrazně nižší intelektuální niveau. Ale i rychlokvašná TOP 09, která se tváří jako nevinost sama a přitom je složena z lidí, kteří prolezli několik politických stran, se chová nečitelně. V jejím čele stojí český ministr v rakouských službách Karel Schwarzenberg, který by chtěl klímat na prezidentském stolci. Jeho vyhrožování pádem vlády, když neposlechne volání z Bruselu, je nedůstojné. Rozhodně bych mu hlas do urny nehodil, pokud tedy bude přímá volba prezidenta, kterou považuji za další z populistických nesmyslů.

Politika, pokud má mít smysl, nesmí být populistická, ovšem dnes je **populismus vlajkou české demokracie**.

Je jedno, na kterou politickou stranu vezmeme zvětšovací sklo, všude najdeme boj o moc, tahanice o majetek a neřízené ambice.

A ještě jeden fenomén musím zmínit. Je to hra „*škatulata hejbejte se*“. Představa, že budeme politiky sesazovat, vyhazovat, zavírat, instalovat nové, pořádně je přitom profízlovat, prošpikovat a hrávacími a filmovacími zařízeními a tím vytvoříme demokratickou prosperující společnost je iluze hlupáků. Taková

představa, bohužel, převládá v české společnosti. Tyto dvě premisy implikují, že česká společnost je hloupá. Ne, ne, to určitě ne, je tady spousta báječných lidí, například já. To si ostatně o sobě myslí většina národa.

Na jednom ze zasedání vrcholového orgánu českého vysokého školství mi jakýsi činovník zuřivě sdělil, že když mám jiný názor, tak mám odejít, poněvadž se přece musím podřídít většině. Já naiva si vždycky myslel, že **znakem demokracie je úcta k menšinovým názorům, ale je to jinak**.

Pokleslost asi vždycky zvítězí, jen doufám, že nezmizí ostrůvky jedinců, kteří jsou schopni odolávat mínění davu. Když se nám podaří tyto ostrůvky potopit, skončíme. Máme k tomu našlápnuto.

nemíchat se do politiky právě od člověka, který chtěl dokonce kandidovat na prezidenta republiky a který je znám, že po celých 20 let propaguje v tisku politické názory bývalého prezidenta Václava Havla.

Samozřejmě, že člověka, který sní o havlových třetích cestách k socialismu a chce nás díky nim přivést do zemí třetího světa, zní slova Václava Klause o sociálním státě ničícím individuální tvořivost přímo strašidelně: *„Faleš sociálního státu nezaslouženého blahobytu ničí vše tvůrčí a individuální a otupuje talenty, aktivitu a pracovitost, neboť ta se přestává vyplácet. Při setkáních s představiteli církve se často shodujeme v tom, že je tento trend mimořádně nebezpečný a že je nezbytné se mu aktivně postavit. Církev by měla svou významnou autoritu v nezanedbatelné části celé naší veřejnosti uplatňovat více a hlasitěji i v debatě celospolečenské. Vím, že je Benedikt XVI. za mnohé své tolik potřebné konzervativní postoje terčem nevybíravých útoků. Doba, kterou žijeme, však má tolik nebezpečných rysů, že nechat ve veřejném prostoru dominovat jen oportunistické modernisty se nakonec vymstí všem. Přimlouvám se proto za jasné a zřetelné ANO-ANO, NE-NE ve veřejných střetech o hodnoty a občanské ctnosti, které jsou ohrožovány falešnými proroky takzvaného pokroku a modernismu.“*

Chápala bych ještě, že by pan Halík s panem prezidentem polemizoval na akademické úrovni a vysvětlil mu jako profesor profesorovi klady svého přístupu. Universitního profesora není ale hodno, že namísto takové věcné diskuse se obuje do nic netušícího pana vicekancléře Petra Hájka a bývalého předsedy Akce D.O.S.T. Ladislava Bátoru: *„Klaus zastává „konzervativní hodnoty“, které jasně reprezentují hradní vicekancléř Petr Hájek a jeho chránněc Ladislav Bátor, který je fašista po vzoru českých „vlajkařů“ z druhé republiky. Křesťanská idea sociálně-ekologického tržního hospodářství je v naprostém protikladu k neoliberalistické ideologii všespasitelného trhu.“* Psychiatři vysvětlují takové chování tím, že když dojdou argumenty, musíme zvýšit hlas, nebo odpoutat pozornost od tématu. Nehledě k tomu, že pan Halík nectí deváté přikázání *„Nebudeš o druhém lhát“* když po vzoru Miroslava

Kalouska vypouští z úst nepodložené lži o panu Bátorovi.

Ano pan vicekancléř Hájek se nebojí přiznat, že je věřící křesťan, ale to by mělo spíš katolického kněze těšit než ho dávat za negativní vzor. **Kdykoliv čtu negativní reakce pana Halíka vůči panu Petru Hájkovi, mám pocit, že ho nesnáší především z důvodu, že sám nedokáže tak hluboce v Boha věřit, že je Hájkem zastíněn.** A to, že se snaží přes lživé urážky jeho přátel naznačit, že prezident republiky sympatizuje s fašisty, to už nejde u člověka jeho postavení ani komentovat. A pokud jde o podle Halíka „nevěřícího“ prezidenta, tak vím od své přítelkyně faryžky Haničky Slavíkové, že patří jeho rodina do její farnosti, takže pokud jde o víru, prezentuje pan prezident své názory a nepotřebuje zastávat názory kohokoliv jiného. I když je pravda, že rozhovor s Petrem Hájkem musí každého věřícího člověka velmi obohatit a pan prezident má to štěstí, že je s ním v každodenním styku.

Pan Halík by si měl vzít k srdci slova moudrého primase českého, pražského arcibiskupa Dominika Duky: *„Václav Klaus jako hlava státu vyjádřil ve svém projevu to, co považoval za důležité. Souhlasím s ním v tom, že církev jako relevantní součást naší společnosti se má účastnit veřejné diskuse, neboť občanská zúčastněnost patří ke ctnostem křesťana.“* A to nehovořím o tom, že pan arcibiskup ještě před projevem pana prezidenta, v předvečer svatováclavské pouti, vyzval věřící k celonárodní modlitbě za zachování národa Pan Halík musel tedy vědět, že ve všech kostelích a kapličkách se tehdy rozezněly zvony a lidé se modlili za svůj národ v duchu svatováclavské modlitby: *„...nedej zahynouti nám ni budoucím“.* Musel vědět, že to svědčí o tom, že i pan arcibiskup sdílí obavy o osud našeho národa a nepřeje si, aby se rozplynul v kotli Evropské unie. Takže ho k boji za jeho záchranu nemusí pan prezident ani vyzývat. On totiž takto jedná sám ze svého srdce a přesvědčení. **A je na pováženu, kde se bere v panu Halíkovi averse proti tomuto počínání obou těchto výrazných osobností.**

Pomáhej jim k jejich boji za záchranu našeho národa Bůh a to navzdory všem Halíkům světa.

Snímky Fragmenty: Jiří Pancíř

Nechte se ochočit Koniášem, pardon Halíkem

MILAN KNÍŽÁK

Kněz Tomáš Halík, který hlásá porozumění mezi kulturami, není schopen nalézt porozumění mezi lidmi. Uchyluje se k nejprimitivnějším praktikám, například k falešné interpretaci Klausova projevu. Prezident republiky ve své Svatováclavské řeči v žádném případě nevystupoval proti sociálnímu chování státu, ale odsoudil, a v tom s ním víc než souhlasím, takové formy sociálního státu, které vedou k nespravedlivému přerozdělování prostředků a k oslabování občanské angažovanosti.

Tomáš Halík, který si sám brousil zuby na prezidentské křeslo (a možná tyto ambice ještě neopustily), považuje V. Klause za nepřítel a odmítá na něm nalézt cokoliv pozitivního. Vyhlašuje proti němu křížácké tažení a tím se odsouvá do středověku, prohlubuje propast mezi katolickou církví a zbytkem společnosti a představuje církev jako levicovou politickou stranu.

Vždycky jsem si představoval, že role moderního kněze je především v hledání a akcentování pout mezi lidmi, ale koniášské horlení se mívá dobou i účinkem. Možná by měl páter Halík pálit Klausovy knihy před kostelem, kde káže.

Role Václava Klause je nesmírně důležitá. Mám radost, že prezident našel jasnou a konkrétní formu, kterou dává najevo své postoje, kterými až vizionářsky odhaduje téměř vše, co zmítá evropskou společností. To, že Klaus zdůrazňuje pojmy jako vlastenectví, osobní odpovědnost, úcta ke svobodě, atp., je v současném politickém světě ojedinělé a přitom nesmírně důležité.

Svět se sekularizuje a zapomíná se na to, že některé hodnoty sekularizovat nelze. Jsou tradice, které musejí být ctěny, poněvadž dávají smysl lidské existenci, a pokud i v nich dochází ke změnám, tak takové změny se dějí evolučně. Musí samovolně vycházet z logiky společenského dění a nikoliv, aby byly společností násilně implantovány. Jsou oblasti, které musíme střežit, abychom ochránili sami sebe. V. Klaus se o to snaží a že zatím zůstává v politickém světě téměř ojedinělý, je mu jen ke cti.

podářství materiálů sypkých hmot. Při zpracovávání studií, projektů a provádění specializovaných posudků a poradenství pracují se špičkovou výpočetní technikou.

NOEN pod vedením Jaroslava Veverky působí na českém i zahraničním trhu již patnáct let. Hlavní činností zůstávají i nadále zakázky v oblasti výzkumu, vývoje a projektování pro uhelné společnosti těžící formou povrchového dobývání.

V roce 2005 získala společnost NOEN rámcovou smlouvu na provádění Due diligence důlních zařízení pro ČEZ na všechny budoucí zahraniční akvizice této společnosti.

Veverkům NOEN spolupracuje s mnoha významnými společnostmi, jen namátkou jmenujme Prodeco, Vítkovice, Škoda Praha Invest. Během svého působení se společnost NOEN také stala významným partnerem Severočeských dolů, pro které mimo jiné navrhla, vyprojektovala a v loňském roce smontovala již zmiňované unikátní obří kolesové rýpadlo nesoucí označení KK1300. Že se jedná o projekt opravdu ojedinělý, svědčí nejen ohlasy na něj, ale i samotné rozměry stroje. Jeho celková výška dosahuje 53 metrů, což je zhruba jako Petřínská rozhledna, délku má skoro jako dvě fotbalové hřiště – 180 metrů a koleso rýpadla je vysoké 13 metrů, tedy jako čtyřpatrový dům. Impozantní je i celková hmotnost – téměř 5000 tun. Na váze by jej vyrovnalo téměř neuvěřitelných 2 700 vozů ŠKODA OCTAVIA.

Společnost Jaroslava Veverky je, jak již bylo řečeno, jedinou v Čechách, ale také jednou z pouhých šesti na světě, jež je schopná dokumentaci k výrobě takového stroje celkově zpracovat. Skutečnost, že obrovské rýpadlo KK1300 nemá v Čechách obdoby, společně s faktem, že poslední obdobný stroj byl u nás vyroben před čtvrt stoletím, vedly Jaroslava Veverku také k tomu, aby slavnostní zahájení provozu bylo impozantní. Proto rýpadlo uvedl poprvé do chodu český prezident Václav Klaus – dlouholetý známý Jaroslava Veverky.

Jaroslav Veverka si tedy jeden svůj pracovní sen nedávno splnil. Tím dalším, který je spíše z oblasti srdečních záležitostí, je postup jeho milovaných hokejových „Piráťů“ z Chomutova do extraligy. I tady se může sen stát brzy realitou. Třeba už letos.

Snímky archiv firmy

Vážení,

ohrazuji se proti prohlášení paní Medy Mládkové v pořadu TV 24 Hyde park, které se týká mé osoby. **Paní Mládková lže. NIKDY** jsem u ní nebydlel. Když jsem přijel služebně do Washingtonu a ubytoval se v hotelu Plaza, bezprostředně po mém příchodu mě volala M. Mládková, která si někde opatřila informaci o mém příjezdu i telefonní číslo, poněvadž jsem s ní nebyl v žádném kontaktu, a sdělila mi, že kvůli mě uspořádává večeři. Na této večeři byl mj. přítomen i tehdejší kulturní atašé české ambasády ve Washingtonu, kunsthistorik dr. Jiří Šetlík s dcerou a ještě asi tři další lidé, o žádných ředitelích muzeí nevím. Rozhodně jsem jí nikdy o žádné kontakty nežádal, naopak ona chtěla, abych se angažoval při získávání budovy (tehdy se jednalo o policejní muzeum na Karlově) kde chtěla zřídit vlastní muzeum. Vyžádal jsem si Statut její nadace a ten byl opravdu nestoudný. Všechno patřilo americké nadaci a mělo být do Prahy pouze propůjčeno, přitom všechny náklady se zřízením a provozováním muzea měla hradit česká strana. M. Mládková si vyhražovala ve všem právo veta. Od tohoto okamžiku jsem přestal o jakémkoliv podpoře snah paní Mládkové uvažovat a tím jsem si vysloužil její nenávisť. Rovněž nesmyslné tvrzení o získání 50 přihlášek pro studenty – nevím jaké přihlášky a pro jaké studenty. To jsou všechno nesmysly, kterými živí českou společnost skrze česká média, která jí na to naskakují. Přitom by stačilo srovnat její tvrzení s realitou. Rovněž informace o Pavlu Dostálovi jsou fikcí. Nikdy jsem nesháněl žádný

prostor na Kunsthallo, poněvadž jsem přesvědčen, že Kunsthallo do Národní galerie nepatří a rozhodně jsem n i k d y neměl zájem o Sovovy mlýny, protože jsou ohrožovány každou povodní a tím pádem pro muzeum umění zcela nevhodné. Osočování mé osoby ze zloby, žárlivosti a nenávisť ilustruje její myšlenkový arsenál. A osočování české společnosti z korupce je paradoxem, poněvadž M. Mládková neustále hledala někoho, kdo by jí nadstandardně pomohl a pokud se to nepovedlo, obrátila proti němu svojí zlobu. Paní Mládková porušuje zákon instalováním nevhodných reklam a Praha není schopna tomu zabránit, přestože všem ostatním nic takového nepovoluje a všichni to respektují. Paní Mládková není žádná velká americká sběratelka. Po mnoha letech strávených v Americe neumí ani pořádně anglicky a mnoho z jejich tvrzení se zcela míjí s realitou. Je ostudou české společnosti, že se nechá takto balamutit. Co se týká její kolekce Kupkových obrazů, nejedná se o žádný převratný soubor. Chtěl bych upozornit, že naprosto největší a naprosto unikátní soubor díla Františka Kupky spravuje Národní galerie v Praze a je trvale vystaven ve IV. patře Veletržního paláce. Na to se neustále zapomíná. Sbírkou paní Mládkové jsou proti této kolekci zanedbatelné. Proto také její tvrzení o tom, že její kolekce Kupky je nejlepší a největší na světě, je naprostým blábolem, opovážlivou lží. Stačí si zajít do Národní galerie v Praze. S kulturou, kterou nám prezentuje paní Mládková, by náš národ opravdu zanikl, abych parafrázoval její slova.

Milan Knížák